

Opdracht: zoek een werk uit het Rijksmuseum uit en schrijf daarbij een verhaal waardoor de aandacht van een kind naar het schilderij wordt getrokken.

Ik heb gekozen voor:

Kinderen leren een poes dansen, bekend als 'De dansles', Jan Havicksz. Steen, 1660 – 1679

Dansen maakt vrolijk

“Zijn jullie nou helemaal betoeterd?” schimpt de stiefmoeder. Francis, Basje en Rikkie laten hun schouders zakken, de mondhoeken gaan naar beneden. Ze hadden leuk gespeeld met de kleren uit de verkleedkist. Ze waren trots hoe mooi ze eruit zagen. In processie waren ze naar beneden gekomen, Barco, hun hond, helemaal achteraan. Rikkie voelt aan zijn witte kanten kraagje. Francis trekt haar rok recht. Die is iets te groot, maar als ze rechtop staat reikt de rok tot op de grond en zie je niets meer van haar rode sokken. Basje kijkt naar de aardewerken pijp in zijn hand. Die lag ook in de kist, net als de fluit die Francis vasthoudt.

“Nu snel die troep uittrekken!” De stiefmoeder pakt een pan en heft deze dreigend boven haar hoofd. Basje draait zich om en blaast hard op de pijp. Een enorme paarse wolk komt eruit. De wolk vervaagt en langzaam worden de contouren van een jongeman zichtbaar. Eerst een veer, daarna een hoedje waar de veer opzit, een roodbruine jas en dan zijn gezicht. De mond, de neus, de ogen. Hij geeft een knipoog naar Basje en lacht hard: “Ha, ha, ha.”

Stiefmoeder stapt naar hem toe. “Maak dat je wegkomt,” schreeuwt ze. Ze haalt uit met de koekenpan en slaat hard toe. Dwars door de jonge man heen. Het schijnt hem niets te doen, hij lacht voluit. Stiefmoeder slaat weer met de pan. En nog eens, en nog eens. De jongeman grist iets uit zijn jaszak en blaast dit naar de stiefmoeder. Stofdeeltjes veranderen in kleine roze sterren en hoe meer er op de stiefmoeder vallen, hoe kleiner ze wordt. De pan valt uit haar hand, klettert op de grond en komt tegen de stoel terecht. Op haar huid komen allemaal haartjes. Haar oren verschuiven naar boven, recht op haar hoofd en worden spits. Haar neus en mond groeien naar elkaar toe met links en rechts drie grote haren. Een lange harige staart plopt op uit haar achterste. De stiefmoeder is een poes geworden! Francis, Basje en Rikkie staan roerloos met de mond open. Barco blaft luid afwisselend tegen de jongeman en de poes.

“Hoi, ik ben Marco,” zegt de jongeman. Hij neemt zijn hoed af en buigt voor de kinderen. “Ik kom hier in dit huis gezelligheid brengen. Daarom heb je me geroepen, Basje. Toch? Basje, Rikkie en Francis staan nog steeds met open mond. Dan knikt Basje langzaam.

“Maar...maar,” stamelt hij en wijst daarbij op de poes.

“We gaan jullie stiefmoeder eens laten dansen. Francis, maak muziek, blaas eens op de schalmei.” Francis haalt haar schouders op. Marco wijst naar haar hand.

“Dat is een schalmei, wat je daar in je hand hebt.” Francis kijkt naar de fluit en schudt haar hoofd.

“Ik kan helemaal niet spelen. Muziek maken mag niet van onze stiefmoeder.”

“Oh, jawel. Op deze schalmei kun en mag je muziek maken.” Marco neemt de zilveren schaal van de tafel, zet deze op een stoel en schuift het witte tafelkleed opzij. “Een mooie dansvloer,” zegt hij. Hij pakt de poes en zet haar op tafel. “Blaas maar, Francis.” Ze zet de fluit tegen haar mond en blaast er hard op.

“Dat liedje ken ik van school!” roept Rikkie en hij zingt hard mee: “Van je ras, ras, ras, rijdt de koning door de plas...”

Marco pakt de poes bij de voorpoten en tilt deze omhoog, zodat de poes op haar achterbenen staat. Francis blijft fluiten en het lijkt alsof de poes op de muziek danst.

“Van je voort, voort, voort, rijdt de koning door de poort,” zingt Rikkie hard. Hij pakt een lepel om het ritme mee te tikken op tafel. Barco blaft op iedere tik: “Waf, woef, woef, woef...”

“Van je erk, erk, erk, rijdt de koning door de kerk; van je één, twee, drie.”

“Sinds wanneer wordt hier gezongen?” buldert een zware mannenstem. De buurman staat voor het raam en kijkt naar binnen. Marco legt zijn vinger op zijn mond en meteen is iedereen stil. Hij zet de poes op de grond en wenkt de kinderen. Hij wijst naar de deur van de gang. Hij draait zich om, zwaait naar de buurman, die terugzwaait en dan weggaat. Marco grijpt in zijn jaszak en blaast een poeder

over de poes. Barco gaat liggen in zijn mand en houdt een poot voor zijn ogen. Marco volgt de kinderen en sluit de deur.

“Dat was leuk, Marco,” zegt Francis.

“Ja, heel leuk,” roepen Rikkie en Basje in koor.

“Doe de kleren terug in de verkleedkist. En jij, Basje, pak de pijp, zuig er hard aan en leg hem dan weer in de kist. Als jullie nog eens plezier willen maken, weten jullie mij te vinden.” Marco geeft de kinderen een aai over de bol. Basje zuigt met alle kracht aan de pijp. Marco wordt langzaam vager en vager en lost op in een roze wolk die uiteindelijk verdwijnt in de aardewerken pijp. Als alles in de kist ligt, lopen ze schoorvoetend naar de keuken. Francis opent de deur en steekt voorzichtig haar hoofd door de opening. Stiefmoeder heeft de tafel gedekt en in de pan ligt een grote pannenkoek. Plotseling moet Rikkie hard niezen. De stiefmoeder draait zich om.

“Ah, kinderen, jullie zijn er. Hebben jullie fijn gespeeld? Ik heb pannenkoeken met spek gebakken. Kom maar snel aan tafel.”

Januari 2020

Sjef Leenen